

[Jensen (Aale).]

ligvis fortrinsvis for at hjælpe dem, der har de store Jordarealer og kan afstaa dem og derved komme til at sidde bedre ved den Jord, de har tilbage. Og jeg har ikke hørt Tale om, at man var ked af Statsforsorg, naar der blev stillet Midler til Raadighed til Laan under de forskellige Former. Hvorfor skal man saa her tale om Statsforsorg og Statstvang? Nej, det, der som den røde Traad gaar igennem hele det ærede Medlems Tale og gennem flere af de Taler, der er holdt af Venstremænd i det andet høje Ting — men i dette Tilfælde skal jeg specielt holde mig til det ærede Medlem —, det er dette, at man vil, at Staten skal købe Jord i det frie Marked, hvorved Sælgeren vil faa den størst mulige Pris for den. Jeg er naturligvis glad for det ærede Medlems Bemærkning om, at Udvalget, som arbejder dernede, selvfølgelig ikke skal købe Jord, naar det anser Prisen for alt for høj. Men det, som er Formaalet for Sælgerne, er at faa Jorden jobbet op i den højest mulige Spekulationspris, saa vil Sælgeren kunne sælge saa dyrt som muligt. Det, som gaar igennem det ærede Medlems Tale, er dette, at man køber i det frie Marked til den Pris, man nu en Gang kan erhverve Jorden til, men da man er klar over, at paa den Jord kommer Brugerne til at sidde haardere i det, end naar de faar Jord efter 4. Oktober-Loven, saa vil man, at Staten skal sælge med Tab til Folk, som saa igen skal have Adgang til at spekulere. Det er den røde Traad, der gaar gennem det ærede Medlems Tale. Men dertil kan han ikke faa Socialdemokratiets Støtte, og deri vil Flertallet af den sønderjydske Befolkning heller ikke følge det ærede Medlem. Det tør jeg svare for.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Iste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) udtalte, at hvis jeg ikke kunde komme med et Forslag, der indeholdt andre Bestemmelser end dem, der findes i de forskellige gældende Jordlove, var det ingen Nytte til at komme med Forslag, saa kunde vi lige saa godt undvære dem. Dertil vil jeg sige, at hvis dette er det ærede Medlems og hans Partis Opfattelse, kan de let opnaa det, de vil, for stemmer de sammen med det konservative Parti, bliver Lovforslaget ikke gennemført, saa beholder vi det nuværende. Men saa maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa bliver det umuligt at udstykke efter den gamle Husmandslov den Jord, der er indkøbt for de 10 Mill. Kr., saa skal den udstykses udelukkende efter 4. Oktober-Loven. For at imødekomme de

Ønsker, der er fremsat, bl. a. af det ærede Medlems Parti, om at kunne udstykke efter begge Former, er jeg gaaet den Vej, som rummer den Mulighed, der indeholdes i § 3.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at hvis man ikke kunde komme med noget nyt, men altid var bundet af de tidligere Love, var det ingen Nytte til at sidde her. Det er fuldkommen rigtigt; men hvis man ikke kan finde nogen bedre Lighed mellem de to Udstykningsformer, vi har haft tidligere, end den, der opnaas ad den Vej, som er anvist af det ærede Medlems Parti i Folketinget, gaaende ud paa, at der skal gives store Statstilskud til Udstykning efter den ene Form, er Ligheden for dyrt købt efter min Opfattelse. For de Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlems Parti, gik slet ikke ud paa det, som han nu til sidst udtalte. Hvis Jorden nemlig kunde udstykkes ifølge den gamle Husmandslov efter Handel og Vandel-Prisen, efter den Pris, som en forstandig Køber vilde give for Jorden, saa var det ærede Medlem tilfreds — det Indtryk fik jeg. Men dette ligger langt borte fra det, hans Parti har foreslaet. Jeg tror slet ikke, at den Pris, Staten har givet for Jorden dernede, og som den vil staa i med Grundforbedring og Vejanlæg, vil komme til at ligge over den almindelige Handelsværdi, det, som en forstandig Køber vil give for Jorden. Men Prisen kommer til at ligge højere end den Pris, Jorden havde, da den blev købt af Staten. Og det, som det ærede Medlems Parti har stillet Ændringsforslag om i Folketinget — som det har trukket tilbage —, er, at begge Grupper skal have Jorden til den Værdi, som Jorden havde, da den blev købt af Staten, hvorved de, der faar Jorden efter 4. Oktober-Loven, skal svare Rente af den Jordværdi, som fremkommer efterhaanden, og som selvfølgelig vil stige, naar Staten ofrer maaske 100 eller 200 Kr. pr. Tønde Land paa Grundforbedring, hvorimod de, der i Overensstemmelse med det, der var foreslaet i Ændringsforslaget, vilde faa Jorden efter den gamle Husmandslov, fortsat kun skulde forrente den oprindelige Jordværdi og være fri for at svare Rente af det Beløb, Staten har anvendt til Grundforbedring. Det er jo en Lighed, som slet ikke er nogen Lighed. Det vil medføre en Fordel for dem, der har faaet Jord efter den gamle Husmandslov, det er aabenbart for enhver. Det er en Statsgave, man her har givet Anvisning paa, som vi for vort Vedkommende ikke kan være med til at give. Derfor har jeg udtalt — det sagde jeg i min første Tale —, at